

Lovforslagets § 1 II.

Bilag Nr. 1 og 2.

Ændringsforslag Nr. 1—29 paa Udvalgets Liste.

Lovforslagets § 13.

Bilag Nr. 43—65.

Ændringsforslag Nr. 102—135 paa Udvalgets Liste.

Lovforslagets § 26 I. B. 1., I. G. 1. B. 4. og II. F. 2.

Bilag Nr. 231—234, 54 og 61.

Ændringsforslag Nr. 385—388, 414 og 423 paa Udvalgets Liste.

Ordføreren (Fr. Andersen): Under Budgettet for Ministeriet for Landbrug og Fiskeri er der stillet Ændringsforslag under Nr. 1—29, 102—135, 385—388 samt 414 og 423.

De allerfleste af disse Ændringsforslag er der Enighed om; om Ændringsforslagene 6, 8, 9, 10 og 11, 15, 17, 18, 19, 20 og 24, 26, 27, 28 og 29, alle vedrørende § 1, er der dog ikke Enighed, idet kun et Flertal anbefaler disse Ændringsforslag til Vedtagelse.

Jeg tror i og for sig ikke, at Uenigheden saa meget gælder hele den lange Række af Ændringer, idet det nærmest er et enkelt bestemt Spørgsmaal, der har affødt samtlige Ændringsforslag. Ministeren har i Skrivelse af 16. Januar d. A. meddelt, at efter at Ministeriets Forslag til Forslag til Finanslov for Finansaaret 1937—38 var indgivet, er Lønningerne for Skovarbejderne i Statens Skove i Henhold til den fra 1. Januar 1937 ikrafttraadte Overenskomst steget: Timelønnen fra 80 til 90 Øre pr. Time, Akkordsatserne med ca. 15 pCt. Denne Overenskomst medfører en betydelig Merudgift for saa godt som alle Statsskovvæsenets Driftskonti, men det er dog ikke saadan, at det er denne Overenskomst, der alene er afgørende for Ændringsforslagene. Efter hvad der oplyses i den førnævnte Skrivelse, maa der vedrørende Omkostningerne til Bygge- og Vedligeholdelsesarbejder regnes med forøgede Udgifter baade til Arbejds løn og til Materialier, og ligeledes oplyses det, at Skatter, som maa udredes, er stærkt stigende, dels paa Grund af, at der har været større Indtægter i de sidste Aar, og dels paa Grund af den forventede Forhøjelse af Ansættelsen til Ejendomsskyld og Grundskyld.

Samtidig bør det fremhæves — og det er ogsaa anført i Skrivelsen —, at der er sket en Prisstigning paa en Række Skoveffekter, hvad der medfører en Forøgelse af Indtægterne. Denne er beregnet til at an-

drage i alt 370 000 Kr., medens de førnævnte forskellige Ændringsforslag medfører en Udgiftsstigning paa 490 295 Kr., altsaa i Virkeligheden en Udgiftsstigning paa ca. et Hundrede og en Snes Tusind Kroner.

Der er altsaa i Overensstemmelse hermed foreslaet en Forhøjelse gennem hele den lange Række af Ændringsforslag, hvis Numre jeg nævnte, og Flertallet er enig i at anbefale Ændringsforslagene til Vedtagelse, hvilket herved sker.

Jensen-Broby: Som den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa, er der under § 1 med Hensyn til Domænerne Uenighed om Ændringsforslagene Nr. 6, 8, 9, 10, 11, 15, 17, 18, 19, 20, 24, 26, 27, 28, 29, og det er rigtigt — som det allerede er bemærket af Ordføreren —, at alle disse Ændringsforslag, som et Mindretal gaar imod, er fremkommet ved, at den højtærede Landbrugsminister har fremsat Forslag om at sætte Produktionen i Skovene op, og naar man nu ser paa Forslaget, møder Skovene med en forøget Indtægt paa 370 000 Kr. og en forøget Udgift paa 490 295 Kr. Det er en saadan Udgift, vi har ment ikke var nødvendig. Vi indrømmer, at Skatterne, som er steget med ca. 100 000 Kr., er der ikke noget at gøre ved; selv om det er en stor Stigning — som ogsaa synes os større, end den nye Vurdering til Grundskyld berettiger til —, gaar jeg ud fra, at den højtærede Minister ikke kommer med Forslag om flere Penge til Skatter end nødvendigt. Men der er jo ogsaa en meget betydelig Forøgelse af Arbejds lønninger, og her er det, mit Parti gerne vil sige nogle Ord til den højtærede Landbrugsminister angaaende Forhøjelsen af Timelønnen fra 80 til 90 Øre og af Akkordsatserne med 15 pCt., Forhøjelser, der har været i Kraft siden 1. Januar.

Nu kommer den højtærede Minister og beder om at faa disse Forhøjelser bevilget paa Finansloven, men han har allerede udbetalt dem fra 1. Januar. Vi mener ikke, at Ministeren har haft Beføjelse til at udbetale disse Beløb, fordi han ikke har søgt Tilslutning dertil i de 1½ Maaned, der er gaaet; Ministeren har ingen Bevilling haft i den Tid. I gamle Dage har det været Skik og Brug, at naar der var Tale om en saadan Forøgelse, kom Ministeren til Finansudvalget og spurgte, om han ikke kunde faa Tilladelse til at afholde Udgifterne paa forventet Efterbevilling, altsaa paa Tillægsbevillingsloven, men den højtærede Landbrugsminister har ikke følt sig opfordret til at